

РЕШЕНИЕ

№ 665

гр. Варна, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Х.ва
като разглежда докладваното от Моника Жекова Гражданско дело № 20233110101050 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Производството по делото е образувано по предявена искова молба с правно основание чл. 288 а, ал. 3, вр. чл. 288, ал. 12 от Кодекса за застраховането - отменен (чл. 559, ал. 3 КЗ ,вр. чл 558, ал. 7 от Кодекса за застраховането - нов) и чл. 86, ал.1 ЗЗД от Г.Ф. - С., *, ЕИК *** , представляван заедно от Изпълнителните директори М. К. и С. С., със съдебен адрес *** - чрез адвокат Л. Л. В. - Т. против ответника Н. Г. И., ЕГН *****, с адрес :***.**

Отправеното до съда искане е да бъде постановено Решение, по силата на което и на осн. **чл. 288а, ал.3, вр. чл. 288, ал.12 от Кодекса за застраховането (отменен)** (Алог на новия чл. 559, ал. 3, вр. чл. 558, ал. 7 КЗ) и **чл. 86, ал.1 ЗЗД** ответникът да бъде осъден да **заплати** на ищеца сумата от **3 052.68 лв.** - обезщетение за имуществени вреди възстановени на Н.Б.Б.А.З. (НББАЗ) във връзка с претенцията на Националното бюро на Автомобилистите на Франция, за щетите по л.а. „***“ с рег. № *** от ПТП, настъпило на 16.07.2015 г. ведно със **законната лихва** от датата на завеждане на исковата молба в съда - **30.01.2023 г.** до окончателното изплащане на сумата.

Желае се присъждане в полза на ищеца и на направените по делото съдебно деловодни разnosки и юрисконсултско възнаграждение по следната банкова сметка: банкова сметка на Г. Ф. в *** АД: IBAN:*** , BIC: ***.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения:

Г. Ф., на основание чл. 288а, ал.1 от Кодекса за застраховане (отменен) и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002 г. (на основата на чл. 6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕЕС) във връзка с предявената на **21.02.2018 г.** претенция от НББАЗ, при спазване на законоустановения срок, **п о щета № 120150/21.02.2018 г. възстановил** на Н.Б.Б.А.З. (НББАЗ) в качеството му компенсационен орган сумата 3052.68 лв. чрез банков превод на **01.03.2018 г.** , като парична равностойност на 1560.81 евро по курса за деня, от които 1297.81 евро обезщетение, 240 евро такса обработка по фактура № 3000008221/**12.01.2018 г.** и 23 евро банкови такси . На основание чл.559 и чл. 561 КЗ на посочената дата Фондът възстановил в пълен размер всички суми , изплатени от компенсационните органи във връзка с претенцията на

Националното бюро на Автомобилистите на Франция.

Твърди се в исковата молба, че към датата на образуване в ГФ на щета № 120150/21.02.2018 г., международното регулиране на претенцията на Националното бюро на автомобилистите във Франция, чрез изплащане на обезщетение в размер на 1560.81 евро, ведно с всички гореописани разходи по щетите по увредения лек автомобил „***“ с рег. № ***, собственост на К. У., било вече извършено от Националното бюро на автомобилистите във Франция, в качеството му на компенсационен орган по местонастъпването на вредите и НББАЗ като компенсационен орган в държавата на обичайното местопребиваване на увреждащото МПС и прилагането от Българското бюро на чл.288 а, ал. 1 КЗ отм. /сега чл. 559, ал. 1, т. 1 КЗ/.

Твърди се в исковата молба, че в производствата пред двата компенсационни орА. за определяне и изплащане на обезщетението, били направени разноски, които на осн. чл.288а ал.1 КЗ отм. /сега чл. 559 КЗ/ Фондът задължително възстановявал.

Сочи се в исковата молба, че виновен за причинените щети по посочения по - горе л.а. бил ответникът Н. И., който на **16.07.2015 г.** във Франция, в град Мандр, при движение на заден ход не упражнил достатъчен контрол над управлявания от него л.а. „****“ с рег. № ***, в следствие на което ударил паркирания л.а. „****“, с рег. № ***, като по този начин причинил процесното ПТП.

В нарушение на чл. 260 КЗ (отм.) - чл.490 от сега действащия КЗ, сочи ищецът, че ответникът управлявал лекия автомобил без сключена задължителна застраховка „гражданска отговорност“, към датата на ПТП- то.

Твърди се, че Г. Ф. поканили ответника да възстанови изплатеното от ГФ, но и до сезирането на съда ответникът не погасил задълженията си.

С оглед горното и е отправеното до съда искане.

В подкрепа на твърденията си ищецът е обективирал и доказателствени искания.

В СРОКА по чл. 131 ГПК, ответникът, чрез адв. А. Н. - надлежно назначен от съда особен представител на ответника, е депозирал отговор.

По същество в отговора на искова молба ответникът чрез особения му представител е изразил становище за **допустимост** на иска.

По основателността на иска, ответникът чрез адв.Н. е **оспорил иска и по основание и по размер**, навеждайки следните съображения:

1. Наведено е възражение за погасяване на исковата претенция по **давност**. На основание чл. 110 ЗЗД, оспорва ответника, че **давностния срок е изтекъл на 12.01.2023 г., пет години след като Н.Б.Б.А.З. изплатило процесната сума на Централно Френско бюро**. Банковото бордеро, приложено към делото, носело дата **12.01.2018 г.**, а исковата претенция била предявена пред РС Варна на **30.01.2023 г.**, съответно погасяването на главницата водено и до погасяване на лихвата.

2.Оспорва се от ответника липсата на действаща задължителна застраховка към датата на

ПТП - то. Според особения процесуален представител на ответника било видно от представения с исковата молба двустранен констативен протокол за ПТП от 16 юли 2015 г., подписан и от двете страни, че към тази дата Н. И. Г. имал валиден Застрахователен сертификат или зелена карта, посочени били Договор № 67 10 18 18000 и Зелена карта *** с валидност 17.04.2015 г. до 16.08.2016 г.

3.Ответникът, чрез адв.А.Н., в срока по чл.131 ГПК, е оспорил иска по **размер**, като счита, че сумата изплатена за имуществени щети в следствие на ПТП -то и разноски, в размер на 3952.68 лв. е завишена.

Предвид изложеното, ответникът желае съдът да постанови Решение, по силата на които да бъде отхвърлен предявения от Г. Ф. гр.София иск, като неоснователен и недоказан, ведно с присъждане на сторените от ответника съдебно - деловодни разноски.

На последно място ответникът е заявил в отговора на искова молба, чрез особения си представител, че не се противопоставя по делото да бъдат приети писмените доказателства, приложени с исковата молба.

В проведеното по делото последно открито съдебно заседание от 09.02.2024 г., обективрано в протокол № 742/09.02.2024г. ищецът, редовно уведомен, не изпраща

представител. В молба с рег. вх. № 11181/9.2.2024 г. , процесуалният представител на ищеца ГФ - адв.В. - Т. поддържа исковата молба, моли за уважаване на иска ведно с присъждане на разносните по делото.

В същото съдебно заседание ответникът, представляван от надлежно назначения му особен представител адв. А. Н. моли съда да отхвърли иска като неоснователен и недоказан. Адв.Н. е отправила искане до съда за снабдяване с РКО за внесения за целта депозит, по което искане съдът се е произнесъл в о.с.з.

СЪДЪТ, след запознаване със становищата на страните, на база събраните по делото доказателства и приложимия закон, съгласно нормите на чл.235 и чл. 236 ГПК приема за установено и изяснено по делото от фактическа и правна стрА. следното :

РС Варна е сезиран с искова молба, заведена в съда на дата 30.01.2023г.

Предявения иск съдът е квалифицирал с доклада по делото, приет без възражения от страните, с **правно осн. чл. 288а, ал. 3, вр. чл. 288, т.12 КЗ отменен и чл. 86 ал. 1 ЗЗД.**

С доклада по делото съдът е разпределил тежестта на доказване между страните съобразно правилото на чл. 154 ГПК . В **тежест на ищцовата стрА.** съдът е възложил да установи, следните **правнорелевантни факти**, а именно: - извършено противоправно деяние от ответника; реално настъпила вреда и нейния вид; причинна връзка между противоправното деяние и вредата; факта на изплащане на обезщетение за претърпани имуществени вреди, неговия размер и встъпване съобразно закона.

В тежест на **ответника** по делото от своя стрА. съдът е възложил да установи наведените от него положителни твърдения за факти, от които черпи благоприятни за себе правни последици -наличието на обстоятелства, изключващи, респективно погасяващи дължимостта на претендираните суми- изтекла погасителна давност по чл.110 ЗЗД, наличие на валидна застраховка Гражданска отговорност за управлявания от него л.а.,към датата на застрахователното събитие .

При разпределение на тежестта на доказване, съдът изрично е указал на страните, че в хипотезата, на чл. 288, ал. 3 ,във връзка с чл. 288, ал. 12 от КЗ (отм.); ищецът ГФ, твърдейки, че е изпълнил чужд дълг, разполага с регресен иск против причинителя на вредата и може да се суброгира в правата на увредения субект, доколкото се касае за виновно увреждащо поведение - действие или бездействие на ответника и до размера на изплатеното обезщетение.Основателността на **регресната претенция** на ищеца в случая предполага : съществуването на деликтно правоотношение - чл. 45 от ЗЗД, за да възникне валидно задължение на длъжника да възстанови на ищеца стойността на причинените от виновното му противоправно поведение имуществени или неимуществени вреди. Възникналото спорно правоотношение между страните намира своята нормативна уредба в КЗ (отм.);, Правилника за устройство и дейност на ГФ. На компенсация подлежат, както изплатената сума на потърпевшата стрА. по ликвидиране на имуществени и неимуществени щети, така и изплатените суми за външни услуги, както и сумите на всички разходи, сторени от участващите в компенсацията страни.В настоящия казус, за да бъде налице **фактическият състав** на чл. 288а, ал.3 вр. чл.288, ал.12 КЗ (отм.) **ищецът** ГФ е следвало да установи и докаже, че виновният водач на МПС, в случая ответника, по описания в исковата молба начин, време и място виновно е предизвикал ПТП, от което са настъпили имуществени вреди за увредения л.а., като към датата на ПТП-то ответникът не е разполагал с валидно сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" и поради това **компенсационният орган** е възстановил изплатените суми, ведно с разходите на пострадалото лице. ГФ е следвало да докаже и причинно-следствената връзка между причинените вреди и поведението на ответника.

В тежест на ищеца съдът е възложил да **докаже** факта на плащането на дължимото **обезщетение (датата на плащане и размера на обезщетението)**, респ. че се е суброгирал по силата на закона в правата на увреденото лице. В тежест на ГФ е било възложено още и да докаже твърденията си ,че ответникът е бил надлежно **поканен** да преведе по сметка на ГФ изплатената от фонда по щетата сума, че ответникът се намира в забава, поради което и освен главницата се дължи и законната лихва за забава.

С доклада по делото съдът е указал на **ответника**, че следва да проведе насрещно доказване по тези факти, а при установяване на горното - да докаже изпълнение на задължението си да заплати дължимата сума по **регресната претенция**, или направените правоизключващи и правопогасяващи възражения- възражението за изтекла давност. **В тежест на ответника** е било възложено да установи и докаже, че е разполагал с валидна

застраховка „Гражданска отговорност“, т.к. релевираното от ищеца твърдение, че ответникът не е имал задължителна застраховка „ГО“ към датата на застрахователното събитие представлява отрицателен факт.

При така разпеделената тежест на доказване, съдът на база съвкупния и поотделен А.лиз на събраните по делото доказателства приема за безспорно установено по делото следното :

Ищецът основава исковата си претенция на твърдения ,кореспондиращи с искането по см. на чл.127, ал.1 т.5 ГПК , въз основа на които и РС Варна е квалифицирал иска по чл. **чл. 288. ал.3 от КЗ (отм.) във вр. с чл. 288. ал. 12 от КЗ (отм.)** - сега 588, ал. 7 от КЗ.

В нормата на чл. **288а, КЗ (в относимата редакция - ДВ. бр. 97 от 2007 г.)** изрично е записано , че :**ал. (1) Гаранционният фонд възстановява суми, изплатени от компенсационен орган на държава членка, когато: 1. моторното превозно средство на виновния водач обичайно се намира на територията на Република България и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят; 2 . застрахователното събитие е настъпило на територията на Република България и не може да се определи моторното превозно средство; 3. застрахователното събитие е настъпило на територията на Република България и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на трета държава, и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят.(2) Сумите по ал. 1 се възстановяват в пълен размер в срок 15 дни от писменото заявление на съответния компенсационен орган. (3) След изплащането на обезщетение по ал. 1 се прилага чл. 288, ал. 12 и 14.); плащания от фонда :чл. 288, ал. (12) След изплащане на обезщетението по ал. 1 и 2 фондът встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното и разходите по ал. 8. Когато увреденото лице разполага с изпълнителен лист срещу виновния водач, фондът може да се ползва от правата по него въз основа на документите и извлеченията от сметките, с които се установяват платените от него суми. Когато фондът е определил и изплатил обезщетение, което е по-малко от размера по изпълнителния лист, в изпълнителното производство увреденото лице се удовлетворява за разликата преди фонда.).**

Съпоставяйки редакцията на чл.288а КЗ с приобщените по делото писмени доказателства : (двустранен констатилен протокол за ПТП от 16.07.2015 г. - превод от френски език; справка от базата данни на Информационен център към Гаранционен фон, на база на подадени данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите от 21.02.2018 г.; доклад по щета за имуществени вреди № 120150/21.02.2018 г.; претенция за възстановяване на изплатено обезщетение от НББАЗ на Bureau Central Francais по щета, причинена от незастраховано МПС с българска регистрация изх.№ 1-0421/21.02.2018 г.; преводно нареждане за кредитен превод от 01.03.2018 г.; нареждане за превод на валута от 12.01.2018 г.; детайлна информация за транзакции по банкова сметка; фактура № 3000008221/12.01.2018 г.; справка от базата данни на Информационен център към Гаранционен фон, на база на подадени данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите от 12.01.2016 г.; писмо от Централно френско бюро на застрахователните дружества срещу ПТП от 06.01.2016 г. - превод от английски език, писмо от Централно френско бюро на застрахователните дружества срещу ПТП от 25.01.2016 г. - превод от английски език; писмо от Централно френско бюро на застрахователните дружества срещу ПТП от 25.01.2016 г. - превод от английски език; записка от 16.12.2015 г. - превод от френски език; писмо от електронна поща от 21.01.2016 г. - превод от английски език; писмо от електронна поща от 21.01.2016 г. - превод от английски език; писмо от електронна поща от 21.01.2016 г. - превод от английски език; протокол за споразумение от 10.04.2017 г. - превод от френски език; важни препоръки - превод от френски език; експертна оценка - превод от френски език; писмо от Централно френско бюро на застрахователните дружества срещу ПТП от 23.11.2017 г. - превод от английски език; писмо от Централно френско бюро на застрахователните дружества срещу ПТП от 19.04.2017 г. - превод от френски език; удостоверение рег.№ 4245/20.06.2022 г.; регресна покА. изх.№ ГФ-РП-412/21.07.2022 г.; известие за доставяне) съдът приема, че твърденията на ищцовата стрА. релевирани в исковата молба относно подлежащите на доказване факти, включени във фактическия състав на нормата на чл. 288а КЗ отм. са основателни и доказани.

От събраните пред настоящата инстанция доказателства по делото се установява и изяснява, че л. а. *** , рег.№ В 30 71 КМ , към дата 1707.2015 г. не е имал сключена застрахователна полица към ЗАД О. З. АД /л. 104/.

От неоспореното от страните заключение на в.л. инж.Хр.К. по допуснатата САТЕ / л.128- 130/ се установява несъмнено , че именно сумата от 1297.81 евро / 2538.30 лв./ е размера на разходите , необходими за възстановяване на щетите по увредения л.а., в съответствие с ценообразуването и стойностите на части и труд , валидни за Франция - т.е.точно сумата, която е платена само като обезщетение за щетите по увредения л.а.

При така изложеното по - горе, на база писмените доказателства и заключението на в.л. инж.К., ВРС приема, че по делото ищецът е провел пълно и главно доказване и на размера и на основанията на иска си , но въпреки това искът следва да се отхвърли изцяло .

За да изведе крайния си извод от правна стрА., че искът подлежи на отхвърляне , съдът излага следните мотиви:

Още в отговора на искова молба ответникът, чрез надлежно назначения му процесуален представител е релевирал възражение за погасяване на вземанията по давност съгласно нормата на чл.110 ЗЗД. Разгледано по същество възражението на особения представител на ответника е основателно .

Видно от **лист първи и втори** от делото , ГФ е предявил иска си във ВРС на дата **30.01.2023 г.** Приобщеното на **лист тринадесети** преводно нареждане доказва твърденията на ГФ, че на **01.03.2018 г.** е изплатил сумата от 3052.68 лв. на НББВ по щета № GF -16 - 057 - Ф.щ 120150/2018 г. Приобщеното на **лист четиринадесети** преводно нареждане отразява факта, че НББВ на **12.01.2018 г.** е превело на В*** 1497.81 евро - за възстановяване на получена претенция на изплатени имуществени вреди и ткса обработка по щета в следствие на ПТП с виновно незастраховано МПС с български рег. № В 3071КМ . Видно и от л. **12** - ти НББАЗ на 21.2.2018 г. е оправило претенция към ГФ , след одобрение на УС , за възстановяване на сумата от 1497.81 евро на 12.1.2018 г.

Съгласно мотивите на Решение № 2 /2.2.2011 г. на ВКС , Второ търговско отделение, ТК , посатновено по реда на чл.290 ГПК , с докладчик съдията Росица Ковачева, по т.д. № 206/ 2010 г.,напълно относимо към спора, цитирА.та в същото решение трайна съдебна практика: „ *основанието за регресните искиве възниква от фактически състав, който включва **изплащане** на сумата на правоимащото лице по силата на застраховката и даденото от закона **право на регрес**, поради което началният момент на **погасителната давност по чл. 110 ЗЗД** е **датата на плащане на застрахователното обезщетение на правоимащия** и за този иск тече погасителна давност, различна от тази за задължението по чл. 45 и 49 ЗЗД, което е изискуемо от момента на причиняване на вредите, от който момент длъжникът изпада в забава.*“

При така изложеното по-горе, съдът намира, че след като плащането на застрахователното обезщетение на правоимащия е било сторено на **12.01.2018 г.** , то най-късно до **12.01.2023 г.** ищецът ГФ е следвало да предяви по съдебен ред правата си, за да не бъде приложена нормата на чл.110 ЗЗД . Исковата молба е предявена след 12.01.2023 г., а именно на **30.01.2023 г.**, поради което и петгодишния срок по чл.110 ЗЗД е изтекъл и вземанията на ГФ против ответника действително, както възражава особеният представител на ответника, са погасени по давност.

При така изложеното по-горе, съдът приема че искът следва да се отхвърли изцяло поради погасяването на вземането по давност , съгл. чл.110 ЗЗД.

Изохода на спора прави неоснователно искането на ищеца за присъждане на законна лихва и разноски.

На последно място: съдът вече е определил и присъдил дължимите се разноски в полза на особения представител на ответника, поради което и не са налице други искания, по които следва да се произнася.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения иск с правно основание **чл. 288 а, ал. 3, вр. чл. 288, ал. 12 от Кодекса за застраховането - отменен** (чл. 559, ал. 3 КЗ ,вр. чл 558, ал. 7 от Кодекса за застраховането - нов) и **чл. 86, ал.1 ЗЗД от ищеца Г.Ф. - С., *****, ЕИК ******* , представляван заедно от Изпълнителните директори М. К. и С. С., със съдебен адрес ******* - чрез адвокат Л. Л. В. - Т., против **ответника Н. Г. И., ЕГН *******, с адрес :*******, с **ИСКАНЕ** да бъде постановено Решение, по силата на което и на осн. **чл. 288а, ал.3, вр. чл. 288, ал.12 от Кодекса за застраховането (отменен)** (А.лог на новия чл. 559, ал. 3, вр. чл. 558, ал. 7 КЗ) и **чл. 86, ал.1 ЗЗД** ответника **Н. Г. И., ЕГН ******* да бъде осъден да **заплати** на ищеца **Г.Ф. - С., ЕИК *** СУМАТА от 3 052.68 лв.** - обезщетение за имуществени вреди възстановени на Н.Б.Б.А.З. (НББАЗ) във връзка с претенцията на Националното бюро на Автомобилистите на Франция, за щетите по л.а. „***“ с рег. № ******* от ПТП, настъпило на 16.07.2015 г. ведно със **законната лихва** от датата на завеждане на исковата молба в съда - **30.01.2023 г.** до окончателното изплащане на сумата, **като неоснователен.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните в 2 седмичен срок, считано от получаване на преписа с Въззивна жалба пред Окръжен съд Варна .

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____